

Sygn. akt II K 526/14

1 Ds. 31/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Kamila Salamon

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy ***T. B.***

po rozpoznaniu w dniach 05 marca 2015 roku i 16 kwietnia 2015 roku sprawy karnej

M. B.

urodzonej (...) w W.

córki K. i B. z domu F.

oskarżonej o to, że:

w dniu 4 września 2013 roku w Ś., w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła J. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 59 zł, poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru przekazania zakupionego przez pokrzywdzonego za pośrednictwem portalu aukcyjnego A. odtwarzacza MP3-MP4 8 GB i uiszczenia na jej rzecz wyżej wskazanej kwoty,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I. oskarżoną ***M. B.*** uniewinnia od popełnienia zarzuconego jej czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k.;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W 2013 roku oskarżona M. B. miała problemy ze znalezieniem pracy i z tego powodu postanowiła prowadzić sprzedaż za pośrednictwem portalu internetowego A.. Na portalu międzynarodowym znajdowała dany produkt a następnie jego zdjęcie oraz ogłoszenie z ofertą sprzedaży umieszczała na A.. W razie zakupu danego towaru za pośrednictwem ogłoszenia na A. przez klienta, oskarżona zamawiała towar z C., płacąc za niego swoją kartą, jako miejsce dostawy wskazując adres danego nabywcy. Zdarzało się również, że towar z C. był przysyłany do oskarżonej, która następnie przesyłała go do poszczególnych klientów. Dla potrzeb działalności oskarżona prowadziła rejestr sprzedaży. W trakcie działalności oskarżona otrzymała z C. zegarki nie odpowiadające zdjęciu oraz niewłaściwej jakości. Oskarżona była wówczas zmuszona oddać wpłacone przez klientów pieniądze. Aby pomóc oskarżonej w spłacie należności jej znajoma

E. K. wzięła w dniu 28 sierpnia 2013 roku kredyt w wysokości 2.500 zł. Od tego momentu oskarżona miała problemy finansowe.

Z uwagi na trudną sytuację materialną M. B. straciła dostęp do internetu i była zmuszona korzystać z internetu w położonej 10 km od miejsca zamieszkania restauracji (...). Z uwagi na dużą ilość otrzymywanych maili (ponad 3.000) oskarżona nie była w stanie kontrolować przebiegu wszystkich transakcji. Następnie zablokowano jej także dostęp do konta na A..

W sierpniu 2013 roku oskarżona nadała 16 paczek oraz 18 przesyłek poleconych.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej, k. 54-55, 127-128v.,
- umowa kredytu, k. 124,
- rejestr transakcji (16 kart), k. 124,
- 18 potwierdzeń nadania przesyłek poleconych,
- strona początkowa skrzynki mailowej, k. 133,
- 16 dowodów nadania paczek, k. 124,
- 3 dowody wpłat tytułem zwrot należności, k. 124.

W dniu 4 września 2013 roku J. S. na portalu A. kupił od oskarżonej odtwarzacz MP3-MP4 8GB za kwotę 59 zł. Zgodnie z treścią ogłoszenia produkt miał być dostarczony bezpośrednio od zagranicznego producenta w terminie 23 dni roboczych od zakupu. Przed zakupem J. S. zapoznał się z komentarzami odnośnie sprzedającego, przeważały komentarze pozytywne.

W dniu transakcji pokrzywdzony przelał na konto wskazane w ogłoszeniu kwotę 59 zł. Po upływie terminu dostarczenia terminu J. S. kontaktował się z oskarżoną drogą mailową (7.10.2013 roku, 12.10.2013 r., 15.10.2013 r., 8.11.2013 r.), uzyskując informacje, że towar został wysłany, zaś sprzedający przeprasza, ale nie ma wpływu na szybkość dostarczenia przesyłki. W dniu 8 listopada 2013 roku oskarżona przesłała wiadomość z prośbą o dane do zwrotu należności. Pokrzywdzony zgłosił reklamację do A. i uzyskał zwrot wpłaconych pieniędzy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej, k. 54-55, 127-128v.,
- zeznania pokrzywdzonego, k. 2-3v., 128-128v.,
- dokumentacja dot. transakcji, k. 4-17.

Oskarżona M. B., pracuje obecnie jako wizażystka, jest panną i ma na utrzymaniu 8-letnie dziecko. Nie była dotychczas karana.

Dowód:

- dane o karalności, k. 130,
- dane oskarżonego, k. 54,127.

Oskarżona w toku śledztwa co prawda przyznała się do zarzuconego jej czynu, ale jak wynika z treści wyjaśnień w istocie potwierdziła jedynie fakt transakcji oraz późniejsze problemy z funkcjonowaniem działalności za

pośrednictwem portalu A.. Na rozprawie M. B. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 286 § 1 k.k, składając wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu żaden ze zgromadzonych w toku niniejszego postępowania dowodów nie wskazywał na sprawstwo i winę oskarżonej M. B. w zakresie zarzucanego jej czynu z 286 § 1 k.k.

Sam fakt niewykonania zobowiązania lub też nienależyte jego wykonywanie w ujęciu cywilistycznym nie może przesądzać o tym, że jedna ze stron umowy dopuściła się występkę oszustwa. Przepięstwo przewidziane w art. 286 § 1 k.k. jest bowiem przestępstwem umyślnym, kierunkowym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni musi obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Żaden z przeprowadzonych w tej sprawie dowodów nie uzasadniał przyjęcia, że oskarżona w momencie zawierania transakcji za pośrednictwem portalu A. miała zamiar doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem czy też aby działała z zamiarem wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru przekazania mu zakupionego odtwarzacza. Nie świadczą o tym ani zeznania pokrzywdzonego, ani prowadzona przez strony transakcji korespondencja mailowa ani też sam fakt niewykonania zobowiązania umownego przez oskarżoną. Materiał dowodowy, w oparciu o który skierowano do Sądu akt oskarżenia przeciwko M. B. nie zawierał żadnego dowodu wskazującego na sprawstwo oskarżonej. Oskarżona co prawda oświadczyła, że przyznaje się do zarzucanego czynu ale treść jej wyjaśnień absolutnie tego nie potwierdzała. Na rozprawie M. B. przedłożyła obszerną dokumentację świadczącą o faktycznym realizowaniu przez nią zawieranych transakcji w okresie sierpnia i września 2013 roku. Dokumentacja ta potwierdza wiarygodność jej wyjaśnień, wiarygodność tę potwierdza nadto fakt, że w momencie zawierania przedmiotowej transakcji pokrzywdzony, sprawdzając na portalu komentarze o sprzedawcy, ustalił, że przeważają komentarze pozytywne na temat oskarżonej.

Wobec braku jednoznacznego dowodu wskazującego na sprawstwo oskarżonej nie sposób ustalić, dlaczego zdaniem Prokuratora Monika Bieniek miałyby realizować dziesiątki transakcji za pośrednictwem portalu A. i jednocześnie popełnić jeden występki oszustwa na szkodę J. S..

Niewątpliwie oskarżona popełniła szereg błędów przy prowadzeniu przedmiotowej działalności, postępując zbyt lekkomyślnie, naruszając zasady należytego wykonania zaciągniętych zobowiązań. Wszystko to nie może jednak świadczyć o popełnieniu przestępstwa.

Wobec powyższego z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego musiało zapaść orzeczenie niewinniające.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 kpk, obciążając nimi Skarb Państwa.